

ನನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಥಾಯಿ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಸಾವಿರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ನೀನಾಳೊಂದಿಗೆ ಫುಕೆಟ್ ಬೀಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೋಜು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗುಡ್ ಬೈ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಜೈಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾದ ನನಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ನನ್ನ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರು ಕಳವಳದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಕರೆತಂದ ನೀನಾಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಮೊಬೈಲ್ ಒಯ್ಯಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಇಮೇಲ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದಳು.

'ನೋ ಮೊಬೈಲ್, ನೋ ಫೋನ್, ನೋ ಇಮೇಲ್, ನಾನು ಮತ್ತು ನೀವು ಮಾತ್ರ. ಬೇರಾರೂ ಇಲ್ಲ...' ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನದು ನನಗೆ ಅತಿವೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ನೀನೇಕೆ ನಮ್ಮ ಇಮೇಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಿನಗೇಕೆ ಫೋನ್ ಕನೆಕ್ಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ? ಅಪ್ಪಾ ಸೀರಿಯಸ್...

ನಾನು ನನ್ನ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಈ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನೀನೇ ಕಾರಣವೆಂದೆ. ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಕಲೆತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಗಮನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೀನಾಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಈ ಹೆಣ್ಣು... ಈ ಹೆಣ್ಣು ರಾಕ್ಷಸಿ...' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಆಗ ನೀನಾ ಓರ್ವ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತೆಯೇ ಭಾಸವಾಗಿದ್ದಳು. ನೀನಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ 'ಐ ಯಾಮ್ ಸಾರಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ನಿಂದ ವಿಲಿಯಮ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಅವನು ರೇಗಿದ, 'ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯ ನೀನು...?'

'ಇಲ್ಲಿ ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ... ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗಾಯ್ತು? ಅಪ್ಪ ತುಂಬಾ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ...'

'ಹೌದು, ತುಂಬಾ ಫಿಟ್ ಆಗಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ-ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆರೋಗ್ಯ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿತು, ರಿಕ್ವರ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ...' ಅವನು ಭಾವುಕನಾಗಿದ್ದ.

ಅಪ್ಪ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಇಮೇಲ್‌ಗೆ ಉತ್ತರ ಬರದಿದ್ದಾಗ ಜಾಲಿಯಾ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದಳು. ಗೆಳತಿ ಮಾನ್ಯೂನ್ ಶೋರೂಮಿನಿಂದ ನೀನಾಳ ತಾಯಿಯ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಪಡೆದು ಜಾಲಿಯಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ನಂತರ ಜಾಲಿಯಾ ಶೀಲಾ ದೇವಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ನಿಧನದ

ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು ಎಂದು ವಿಲಿಯಮ್ ಹೇಳಿದ.

ನೀನಾ ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ, ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪ್ರಯಾಣದ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಬಾರಿ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪುತ್ರಿಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, 'ನೀವು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಶೀಲಾ ದೇವಿ ಪ್ರಯಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಇಂದು ನಾವು ಫುಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ತಂದೆಯವರ ಶವ ಶವಾಗಾರದಲ್ಲಿದ್ದು. ಎಲ್ಲರೂ ನಾನು ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ವಿಲಿಯಮ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ತಕ್ಷಣ ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸ್ವಾಟ್ಲೆಂಡಿಗೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನೀನಾಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಘಾತವಾಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ನೀನಾಳೇ ಫುಕೆಟ್‌ನಿಂದ ಕೋಹ ಫೀ ಫೀಯ ನಮ್ಮ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಮತ್ತು ಹೋಟೆಲ್ ಬುಕಿಂಗನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸ್ವಾಟ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೊಸ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಿದಳು.

ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ಸ್ವಾಟ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರಯಾಣದ ನಡುವೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅಪರಿಚಿತರಂತೆ ಮೌನವಹಿಸಿ ಕೂತಿದ್ದೆವು. ನಾನು ನೀನಾಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದೆ. ನೀನಾ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದಳು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗಡಾಯಿಸಿತು. ಉತ್ತಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನುಭವದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಅನುಭವ ಕೆಟ್ಟ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗದಸ್ಮೂಪ್ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಅರವತ್ತೆರಡು ಕಿ.ಮೀ. ಪ್ರಯಾಣ ಉಳಿದಿದೆ... ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕೂತೆ. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, 'ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ನೀನಾ...' ಎಂದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಈ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಅವಳು ಬದುಕಿರುವಾಗ ಯಾಚಿಸಿದ್ದರೆ?

ನನ್ನ ಐವತ್ತನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕೇಕ್ ಕತ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಮನೆಯನ್ನು ಸಹ ಶೃಂಗರಿಸಲಾಯಿತು. ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರು ಸಹ ಬಂದರು, ಉಡುಗೊರೆಗಳು ದೊರೆತವು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಐವತ್ತನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ನೆನಪುಗಳ ಗಾಯವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು.

ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ನೀನಾಳಿತ್ತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ, ವಿಚಾರ-ವಿಮರ್ಶೆಯ ನಂತರ, ನೀನಾಳ 'ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು

ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಚರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಮನೆಯ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮ್ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದರಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಜನ ಆರಾಮಾಗಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಬಹುದಿತ್ತು.

'ಏನು ಹೇಳ್ತೀರ, ಸ್ವಾಟ್?' ನೀನಾ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

'ಹೂಂ ಹೈಕಮಾಂಡ್, ಎಲ್ಲಾ ಪವರ್‌ಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇವೆ.'

ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುವುದು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಐವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ನಾಲ್ವರು ಸ್ವಾಟ್‌ಮಿತ್ರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾಟ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ನನ್ನಿಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ, ಸಹೋದರಿ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಪುತ್ರಿಯರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಸಹ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕೋಪನ್‌ಹೇಗನ್‌ಗೆ ಬಂದರು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಲೂಸಿ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ, ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರು ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರೇ ತಾವು ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೇರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಅತ್ತೆ-ಮಾವ ಸಹ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ನೆರೆಮನೆಯವರಾದ ನೀಲಸನ್ ದಂಪತಿ ಮತ್ತು ಓಲ್ಡನ್ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನೀಲಸನ್ ದಂಪತಿ ಮತ್ತು ಓಲ್ಡನ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೈಕಮಾಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಮೂವತ್ತು ಜನರ ಗುಂಪಿತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಪರಂಪರಾಗತ ಸ್ವಾಟ್‌ಮಿತ್ರ ಹೈಲಾಂಡ್ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ನೀನಾ ನನಗೆ ಆ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ನೀನಾ ನನಗೆ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಟೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅದು ನನ್ನ ಐವತ್ತನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ನಾನು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆ? ಈಗ ನಾನು ಬೇರೆಯವರ ಇಚ್ಛೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಾನು ನನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾರಂಪರಿಕ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸಿದೆ.

'ನೀವು ಈ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಗುಗ್ಗುವಿನಂತೆ ಕಾಣ್ತೀರ' ನೀನಾ ರೇಗುತ್ತಾ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದಳು.

'ನಾನು ನಿನಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಗುಗ್ಗುವಿನಂತೆ ಕಾಣುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಹತ್ತ ಯಾಕೆ ಇದ್ದೀಯೆ? ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು... ನಿನಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಟ್ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೋ...' ನಾನೂ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ